

Kristus praví: Kdo vidí mne, vidí Otce.
Jan 14,6

Poslední neděle po Zjevení Páně

21. ledna 2024

Varhanní předehra

Uvítání

Píseň: 187,1-4 Svou oslav Pána písni

Modlitba

Epištola: 2. Korintským 4,6-10

Haleluja: 117 Veselte se, nebesa, jásej, země

Evangelium: Matouš 17,1-9

Píseň: Ježíši krásný

D D A D D D A D D G
Je - ží - ši krás - ný, pa - nov - ní - če jas - ný, Bo - ží -
D D G D E E H7 H7 Em Em
i lid - ský Sy - nu, te - be mi - lo - vat
A A D D Hm Hm A A D A D
a o - sla - vo - vat žá - dám kaž - dou ho - di - nu.

Krásné jsou kraje, pole, luhy, háje, zavítá-li jarní čas:
nad vše vezdejší Ježíš milejší, utěšuje srdce v nás.

Krásné je slunce i ten svit měsíce, záře hvězd na obzoru:
jasněji svítí než nebes kvítí Ježíš v andělském sboru.

Veškerá krása, jakou země hlásá, stín je v nebeské říši:
žádný však v nebi krásnější není / nad tebe, můj Ježíši!

Kázání: 2. Mojžíšova 34,29-35

Když pak Mojžíš sestupoval z hory Sínaje, měl při sestupu z hory desky svědectví v rukou. Mojžíš nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září kůže na tváři. Když Áron a všichni Izraelci uviděli, jak Mojžíšovi září kůže na tváři, báli se k němu přistoupit. Ale Mojžíš je zavolal, i vrátili se k němu Áron a všichni předáci pospolitosti a Mojžíš k nim promluvil. Potom přistoupili všichni Izraelci a on jim přikázal všechno, o čem s ním Hospodin mluvil na hoře Sínaji.

Když k nim Mojžíš přestal mluvit, dal si na tvář závoj. Kdykoli Mojžíš vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, odkládal závoj, dokud nevyšel. Pak vycházel, aby k Izraelcům mluvil, co mu bylo přikázáno. Izraelci spatřili Mojžíšovu tvář a viděli, jak mu kůže na tváři září. Proto si Mojžíš dával na tvář závoj, pokud nešel mluvit s Hospodinem.

Píseň: 765 Slunce pravdy, milosti

Oznámení

Přímlovná modlitba

Modlitba Páně (zpěvník: 385)

Požehnání

Píseň: 291 Bud' Pánu čest

Varhanní dohra

Dnešní sbírka je určená vlastnímu sboru.